

Kako se naj drevesni kolci pripravijo, da postanejo trpežni?

Glavna naloga sadjerejca je preiščevanje, kako bi se dali dohodki sadjereje pomnožiti, stroški pa zmanjšati. Drevesni kolci so sadnemu drevescu neobhodno potrebni; če pa pomislimo, da trpijo le kakih 4—5 let, moramo reči, da so precej dragi in drevescu le ne morejo dati potrebne zaslombe. Drevesni kolec mora v premeru najmanj 5 cm. meriti, trpežen biti in potrebno dolgost imeti.

Razna sredstva so se dosedaj vporabila in se še vporabljajo, da bi se drevesnih kolcev gnjiloba prehitro ne lotila. V to svrhu se konci kolcev, ki pridejo v zemljo, nekoliko ožgejo, ali pa se namažejo z degetom ali katranom. (smolo, žgano iz smrekovine.)

V novejšem času se za bolj uspešno sredstvo priporoča impregniranje ali napajanje kolcev z bakreno ali medeno galico, katero ne povzroči velikih stroškov. Ko si jih posekal, vtakni jih še zelene v deževnico, v kateri se je poprej nekoliko bakrene galice raztopilo; in sicer je treba za 100 litr. deževnice 2 klg. bakrene galice. Ta zmes se vlije v star sod, v kateri se potem vtaknejo kolci.

Kolcev ni treba vkoničiti; sečna ploskev bodi naj gladka. Skušnja je učila, da so na ta način pripravljeni kolci 15 let trpeli.

Sejmovi. Dne 6. februarja pri sv. Petru pod sv. Gorami, v Radgoni in Gornjem Gradu. Dne 8. februarja v Slov. Gradcu. Dne 12. febr. v Gomilicah in dne 14. februarja v Račah, v Sevnici, na Ponikvi, v Brežicah in v Žalcu.

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (Občinska volitev.) Dne 10. januarja volil je drugi razred. Ker so bili Celjani v III. razredu tako hudo tepeni, napeli so vse žile, da se obdržijo vsaj v II. razredu, če ne. bo njihovemu gospodstvu in Stibeneggovi gloriiji konec za vselej. Privlekli so toraj zopet vse, kar leze in gre, iz Celja na volišče. Za Slovence so glasovali vsi boljši kmetje; za nemškutarsko stranko Celjani, penzionisti in nekaj malega kmetov, ki še niso tako daleč prišli do spoznanja, da je za Slovence edino častno držati se slovenskih rojakov. Za nas so glasovali sledeči gg.: Jeretin, župnik v Teharjih; Lednik Jože, Dermel Gaspar, Veternik Mica, Krušic Jože, Lednik Jak., Lednik Martin, Golavšek Martin, Zupanc Jernej in Jezernik Anton, vseh 9 iz Lokrovcu; Planinšek Matevž, Prekoršek Jurij, Ostrožnik Franc, Bračič Marija, Glinšek Matevž, Zupanc Val., Reznik Jakob, vseh 7 iz gornje Hudinje; Kovač Martin, Brence Mica, Klemen Franc, Kouče Marjeta, vsi 4 iz Ložnice; Novak Ana iz Brega;

Kuder Anton iz Levca; Šribar Andrej, Jezernik Jože, Planinšek Jože, Ribizil Mica, Krajnc Franc, Cocej Matevž, Kodela Martin, vseh 7 iz Dobrove; Lipovšek Maks, Lipovšek Franc, Brežnik Gaspar, Dimec Franc, Mirnik Martin, Krušic Mica, vseh 6 iz Medloga; Mirnik Matevž iz Zavodnje; Marčink Jože in Zupanc Janez, oba iz Gaberja; Knez Florijan in Žnidar Anton iz Košnice; Čečko Jernej in Mlakar Matevž za Gradom; Vidmajer Anton iz Ostrožnice, ter Svetec Mica po svojem možu, vsega skup 45 glasov. Razun treh so vsikmečkega stanu. Narod slovenski sme zapisati njihova imena v zlate knjige! — Na nemškutarsko plat je pa potegnulo primeroma le malo kmetov. Ti so: Gaberšek Blaž in Strenčan Franc iz Save; Male Anton in Hriberšek Janez iz spodnje Hudinje; Planinšek Jurij iz Levca; Bračič Fr., Jezernik Martin in Brence Franc, vsi trije iz gornje Hudinje; iz Dobrove, jedini Dimec Jak.; Dorn Franc, Saveršek Janez, Vrečer Matevž, Mravljak Anton, Vrečer Miha, in Hrastnik Jurij, vseh 6 za Gradom; Dimec Florijan iz Ložnice; Slokan Jernej iz Zavodnje; Ocvirk Jože iz Košnice; in Kovač Janez iz Babnega; vsega skup 19 kmetov. V Lokrovcu, ki je dal nam največ glasov, ni bilo njenega, kateri bi za nemškutarijo glasoval! Ostali so penzionisti in Celjani. Med temi omenjamo le Koscher Leopoldino, mji-larko, ki je volila po trgovcu z železnino Radakoviču. Dalje: Koscher Rajmund, gostilničar k „belemu volu“, peki Zorzini Andrej, Lachnit Gustav in Regula Karl, Resec Jakob, gostilničar v Polulah itd. — Za nemškutarsko stranko oddalo se je skup 49 glasov. — Enega naših Janeza Kmeclja iz gornje Hudinje niso pustili voliti s čisto ničevim izgovorom, češ da je enkrat vun iz volilne sobe odšel, ko je bil na vrsti. Nasprotno pa je volil za „Nemce“ Stibenegg za Bürgl-na, ki je sedem dni prej umrl; Jurij Planinšek, kot „rihtar“ naroden, je spoznal, da rihtar ne sme voliti. Za dve ženski, ki ste omoženi in za katere bi po postavi smela samo njena moža voliti, volili so s pooblastili. Le na tak način nabrojili so za-se večino. Ker je pa to nepostavno, vložil se je zoper volitev ugovor in smo prepričani, da se bo ta volitev ovrгла.

Iz Središča. (Veselica požarne bramb-e.) Veselica, koja je priredilo naše mlado društvo „Prostovoljna požarna bramba“, dne 15. m. m. v prostorih g. Sajnkoviča, obnesla se je zares povsem izvrstno. Ker je bila to prva veselica zgoraj navedenega društva, naj mi bode dovoljeno o njej na tem mestu nekoliko več izpregovoriti. — Gostilna gosp. Sajnkoviča znana je, posebno v zadnjem času, odkar imamo v Središču bralno društvo, kot kraj, kjer se vršijo razne zabave, veselice in narodne slovesnosti, a reči moramo, da še pri nobenej teh

nismo videli prostorov tako okusno okinčanih, kot ravno pri tej veselici. Tu med zelenim smrečnim vejevjem lesketal se nam je naproti običajen pozdrav ognjegascsev „pomozi Bog!“, zopet tam spominjal nas je lepo ozaljšan napis — geslo društva — „eden za vse, vsi za jednega“ združenega skupnega delovanja brambovcev in še drugje se nismo mogli dovolj načuditi jako spretno na stene pritrjenim svitlim čeladam ter drugej ognjebranskej pripravi, katera je kot simbol društva, posebno jasno pričala, da se imajo v teh prostorih danes veseliti in zabavljati ognjegasci. Akoravno se je začetek veselice, katere prva točka je bila tombola, na 1/2 7. uro napovedal, vendar nam je bilo možno s to še le okolo 8. ure pričeti, kajti vedno in vedno so prihajali še novi gostje, prostori so se polnili in čeprav smo imeli štiri sobe na razpolago, nam je navzlic vsemu temu polagoma začelo postajati tesno in iz marsikaterih ust smo slišali besede: „Oh, zakaj vendar niso večji ti prostori!“ — Pri tomboli so se delili samo primerni dobitki in pristrčna hvala gre vsem tistim gospodom, ki so s prostovoljnimi doneski priredbi tombole priskrbeli prilične dobitke, ter s tem omogočili, da se je zamogla ta brez vsakorsnih troškov društva vršiti. Po končanej tomboli pričela se je prosta zabava in ples, pri kojem je izvrstno svirala godba Ptujška. V tem nas je veselilo, ko smo videli med gosti našimi več odličnjakov, kakor g. dr. Geršaka, g. dr. Omulec-a, gospoda davkarja ter še več drugih gospodov iz Ormoža, kakor tudi iz bližnjega Nedeljišča. Vsem tem čestitim gostom, kakor tudi sosednim ognjegascem Ormoškim, koji so se tudi v precejšnjem številu naše veselice udeležili, kličemo na tem mestu: „Srčna Vam bodi hvala!“ ter krepak „pomozi Bog!“ Končamo pa te vrstice s pristrčno in vročo željo, da bi naše mlado društvo, kojega namen je v resnici blag, vedno krepko napredovalo, t. j. rastlo, razcvitalo se in tudi mnogo zlahtnega sadu obrodilo in v to zopet „pomozi Bog“ in sreča junačka! A. K.

Iz Šmarija pri Jelšah. (Dobre matere lep pogreb.) Dne 18. m. m. spremljalo je pri nas 85 let staro ženko pet mašnikov z dolgo vrsto župljanov k večnemu počitku. Trije duhovniki so bili domači, dva izmed njih pa — in to je imenitno — bila sta rajni ženi v najbližji zlahti. Pokojnici je namreč imé Urša Stoklas; njenih duhovnih sorodnikov jeden je njen pravi sin — č. g. Matija Stoklas, dekan Brežiški; drugi sorodnik pa je njen unuk, č. g. Matija Stoklas, kaplan Konjiški. Blagor taki materi! Naj počiva v miru!

Od Savinje. (Telovadci.) Telovadno društvo „Savinjski Sokol“ imelo je občni zbor dne 15. m. m. Sklenilo se je, da se ustanovi v Mozirji poseben oddelek društvenikov, ki se

bode imenoval gasilni oddelek; društvo bode pa odslej nosilo ime: „Savinjski Sokol“ telovadno-gasilno društvo. Po g. Iv. Gaberšku navetovana sestava novih pravil se je sprejela. Pri volitvah novega načelnštva voljeni so: G. Marko Lipold, starosta; Ivan Gabršek, podstarosta; Matija Puncer, blagajnik; Josip Klemenčič, tajnik; Josip Pirš, Fran Lončar in Ivan Lipold, odborniki. Slednjič se sklene, da se društvo udeleži slavnosti 25letnice „Ljubljanskega Sokola“. Želimo društvu v korist narodnega probudovanja najbolje uspehe.

Z Graškega polja. (List slov. mladeničem.) Dragi mladeniči slovenski! „Slov. Gospodar“ Vam je prinesel dva lista, katera sta v Vašo korist in, ako ju hočete ubogati, v korist slov. narodu Vam ju je pisal Častilko blizo Celja. Sprejmite k dvema listoma še tretjega; pišem Vam ga v Vašo korist. Daj Bog, da vslisite mojo prošnjo, da-si je moj glas — glas vpjočega v puščavi — daleč od Vas. Ko sem ob priliki tukajšnje mrtvaške bukve pregledoval, našel sem med drugimi zapisano ime: Dobej Jurij, od sv. Križa pri Mariboru. Ko pogledam uzrok njegove smrti, najdem zapisano: Se je obesil. Grozno, sem si mislil, in nehoté začel sem misliti, kaj neki tega človeka — bil je namreč Slovenec v popolnoma nemški župniji — privedlo tako daleč, da se je obesil. Mislil sem si, more biti se mu je mešalo? ali more biti je bil žalosten, ker je bil sam Slovenec med Nemci? Da bi resnico izvedel, grem k g. župniku in jih prašam za vzrok obešenja tega človeka. „Temu se ni čuditi, pravijo g. župnik, saj ni bil nikdar pri pridigi, še celo iz sv. maše je izostajal in med tem z drugimi mladeniči v krčmah posedaval, tako dolgo in tako dolgo, da je vse vero in denarje zapil in se obesil. Na potu domov iz krčme se je na drevesu obesil, bodi mu Bog usmiljen! Strašna smrt.“ — Glejte torej slovenski mladeniči, kam človek pride, če po krčmah posedava, mesto v cerkev iti in božjo besedo poslušati. In žali Bog je hudobni duh tudi pri Vas začel sejati to zlobno hudičevo navado. Iz tuje zemlje Vam kličem z besedami sv. Pavla apostola: „Bratje radujte se v Gospodu, še enkrat vam rečem, radujte se“. Nihče dragi mladeniči Vam noče kratiti Vašega veselja, najmanj pa duhovniki, vendar veselje Vaše mora, ker ste kristjani, kristjansko biti! Z upanjem, da bo ta žalostna zgodbica marsikaterega odvrnila od hudobne poti, katero je nastopil, kličem Vam iz tuje zemlje: Bog Vas živi!

Janko.

Iz Ptuja. (Dijaška kuhinja.) Meseca decembra 1. l. je razdelila ta človekoljubna naprava ubogim dijakom 459 kosile po vrednosti 68 fl. 85 kr. V letošnjem šolskem letu začeni s 17. sept. 1. l. je uže podarila 1914 obedov po vrednosti 297 fl. 60 kr. Z nova so darovali:

G. Karba Jos., kmet v gor. Krapji pri Ljut. nabral fl. 3.50. g. Tratnik A. v Ljubljani 3 fl., č. g. Meško Jakob, župnik pri sv. Lovrencu v sl. gor. 5 fl., g. dr. Smidinger Kar., c. kr. notar v Kamniku 5 fl., slav. okr. posojilnica v Ljutomeru 30 fl., č. g. Zmazek Fr., žup. pri sv. Urbanu v slov. gor. 5 fl., č. g. Antolič Jan., žup. na ptuj. Gori 2 fl., g. Slamberger A., c. kr. notar v Ljutomeru 6 fl., č. g. Skuhala Iv., dekan v Ljutomeru 3 fl., č. g. Hrabroslav Keček, kaplan pri sv. Križu 1 fl., č. g. Šoštarč Ferd., kapl. v Ljutomeru 1 fl., g. Sršen Iv., trgovec v Ljutomeru 1 fl., g. Vaupotič Iv., gostilničar v Ljut. 1 fl. 50 kr., gspdc. Farkaš Alojzija, zdrav. hči v Ljutomeru 50 kr., neimenovan v Ljutomeru 25 kr., č. g. Osenjak M., kapl. v Ljutomeru 1 fl., č. g. Hrg Lovro, korar v Mariboru 5 fl., neimenovan 1 fl., gosp. Mikl Tomaž, trgovec pri sv. Marjetki niže Ptuja 2 fl., „Slovenci iz Ljubnega“ 10 fl., g. dr. Ploj Jak., odvet. v Ptuj 9.30. gosp. dr. Jurtela Fr., odvet. v Ptuj 11 fl., g. Klobučar Ant., c. kr. sod. prist. v Ptuj 4 fl. 4.50, g. Kunstek Luka, prof. v Ptuj 4 fl., č. g. Hirti Fr., benef. v Ptuj 2.10, č. g. Majcen Ferd., katehet v Ptuj 2.10, č. g. o. Prus St., min. kapl. v Ptuj 2 fl., g. Cilenšek Mart., prof. v Ptuj 2.40, g. Spindler Ant., c. kr. kancelist v Ptuj 2 fl. Vsem p. n. častitim darovateljem in ljubiteljem naše uboge mladine priskrbeno zahvalo! Bog plati! Posebno domoljubno zahvalo g. Kovačiču Jak., učitelju v Ljutomeru! Nadalnje milodare sprejema č. gosp. o. Hrtiš B., guardijan na Ptuj.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odkar sedé gg. poslanci iz nova v drž. zboru, ne preteče den, da ne prejme njih kje kateri koga izmed gg. ministrov ter mu ne vrže kacega vprašanja pod noge. Dobro, da tako vprašanje ni poleno, sicer gorje ministru, če jih leti toliko pred-nj, kakor n. pr. pred ministra za pravosodje, barona Pražaka! Uzrok je znana njegova odredba, vsled katere se sme tudi slovenski vpisovati v zemljiške knjige. — Alojzij princ Liechtenstein je predložil že v prvi seji načrt „zakona, ki določuje načela vzgoje in pouka v ljudskih šolah“. Da je tak načrt že gotov, bilo je znano a vse eno se je v drž. zboru marsikje gg. poslancem nategnilo lice, ko ga je vodja nemških konservativcev že sedaj predložil. Načrt se pa izroči odseku, ki dobi za to 36 mož. v posvetovanje. — V Gradcu je umrl poprejšnji dež. glavar, Karel grof Gleispach. Dobri mož je bil vlekel svoje dni z liberalci a ti so ga v zahvalo — slekli kajti v „krachu 1873“ je izgubil skorej vse svoje premoženje. — Štaj. nemškim konservativcem hodi sedaj veliko za to, da si pri-

držé srca svojih volilcev ter imajo njih dež. poslanci pridno volilne shode. V kacih 14 dneh bili so taki shodi na 5 krajih najbližji je bil v Apačah pri Radgoni. — V Smihelju pri Pliberku se snuje podružnica sv. Cirila in Metoda in glas gre, da tudi posojilnica. Bog daj srečo! — Sv. Pavel v lav. dolini ima c. kr. okr. sodnijo in pod njo gredó tudi Slovenci, kar jih ondi biva. To je prav ali prav ni, da ne zna pri oni sodnji nihče slovenski. Tu bo treba, da seže vmes roka ministra za pravosodje. — Posl. Klun je stavil v drž. zboru vprašanje do g. ministra za trgovino, zakaj je „severna železnica“ sklenila z judom Rothschildom in tov. pogodbo, ki je na škodo drugim jamam, v katerih se koplje premog. tako v Trbovljah, v Zagorji in drugje. — Osepnice v Ljubljani še niso nehale, pa tudi huje niso pritiskale. — Kranjski učitelji pripravljajo peticijo do dež. zbora, naj se jim vzviša plača blizu, kakor jo dobodo učitelji na Koroškem po 700, 600, 540, 480 gld. — V Gorici so 5 osmošolcev izpodili z gimnazije. Bili so po noči vlezli v sobo, kjer se hranijo naloge ter so si vsak svojo nalogo popravili. Oj mladeniške nespameti! — V starodavni Ogleji, mestu, kjer so bivali nadškof za naše kraje, koplje se po starinah in našli so že več znamenitih stvari. — V Trstu sta bila zadnji teden dva mlada gosposka človeka, V. Maffei in Mica Ribos, pred porotno sodnijo. Tožena sta bila, da sta St. Mošetića zavratno napadla; M. Ribos ga je z britvo večkrat vrezala v vrat, Maffei pa ga je na zadnje vstrelil. Prvi je obsojen na vislice, druga pa na 16 let teške ječe, to pa, ker je še le 19 let stara. Omika, če ni vere, ne velja Bog zna, kaj! — V Trstu bode poleti vinska razstava; za njo zanima se tudi g. minister za poljedelstvo in pa za trgovino. — V Zagrebu so imeli uni teden 300letnico pesnika Gundulića a čudo, Srbom to ni bilo po volji. — Ogerski drž. zbor drži jako krepko ministra Tisza na nogah, le malo poslancev ga poprijema, češ, da ni vse v najlepšem redu. Predsednik ogerske gosposke zbornice bode kakor se sliši, kalvinec baron Vay. To bode lepo. vsa višja mesta v rokah kalvincev, ali še bode poslej Ogersko — „Marijino kraljestvo“?

Vunanje države. Razstava v papeževem poslopji — v vatikanu — je velika in kar je več vredno, vse reči so vezilo sv. Očetu, lepo znamenje velike ljubezni, ki jo ima katoliško ljudstvo do poglavarja sv. cerkve. — Na vseučilišču v Rimu je bilo te dni veliko hrupa, ter so nezreli dijaki upili na prof. Bonghija, češ, da je veteranjak, ker misli, da ne kaže sedaj staviti na javnem trgu spomenika možu, ki so ga svoje dni sežgali zavoljo krive vere. Čudno pa je v resnici, komu še bodo ondi postavili spomenik! — Minister Crispi pridno zaslejuje